

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 1 cor. 70 bani, 1/2 an 5 cor., 1/4 an 10 cor., 1 an 20 cor.

Pentru ducerea la casă cu 30 bani pe lună mai mult

Pentru monarhie:

1 lună 2 cor. 40 bani, 1/2 an 7 cor., 1/4 an 14 cor., 1 an 28 cor.

Pentru România și străinătate:

1/2 an 10 franci, 1/4 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 14 bani, a doua-oră 12 bani a treia-oră 10 bani.

Redacția și administrația: Strada Poplăbei Nr. 15.

Se prenumără la poște și librării.

Epistole neafancate se refușă. — Manuscripte nu se înalopază.

Nimeri singuratici à 10 bani se vënd în Sibiu: la librăria „Tipografică”, societate pe acțiuni și la librăria L. Michaelis, strada Cisnădiei, 27. — În Alba-Iulia: la librăria Weiss Bernat și la leterie

Invitare de abonament

la

„TRIBUNA“

Cu 1 Aprilie 1901 v. încep
nove abonamente lunare, ouar-
tale, semestrale și anuale.Domnii abonenți sânt rugați
a grăbi ou reînnoirea abonamen-
telor lor, pentru regulata expe-
diție a foil.Abonamentele se fac prin
mandate postale și anunit pentru
un timp, oare începe ou prima și
se termină ou ultima lună, după
stilul vechiu.Abonamentul anual costă . . . 28 cor. — bani.
Abonamentul semestral . . . 14 cor. — bani.
Abonamentul trilar . . . 7 cor. — bani.
Abonamentul lunar costă . . . 2 cor. 40 bani.Este în interesul dlor abo-
nenți, oa adresele se fie însemnate
oât se poate de corect și legibil.
Domnii abonenți vechi sânt ru-
gați a lipi pe mandatul postal
adresa tipărită dela fășile, în
oare li-s'a trimis „Tribuna“ până
acum.

Administrațiunea.

Colonisările.

I.

Viena, în Martie 1901.

Când vedem, oât de încordate și
nesigure sânt relațiunile între singura-
țele țări din Europa, este datorința
noastră, ca se folosim momentul spre a
arăta de nou Europei și celor interesați
în cauză, că soartea noastră aici în țeară
este insuportabilă, că a fi puse destul că
ne-au răpit sub fel și fel de preteste și
prin cele mai neomenitești ordinațiuni
toate drepturile cetățenești, până chiar
și cel mai elementar drept de intrare,
care este baza tuturor statelor constitu-
ționale și moderne: ci detentorii puterii
statului maghiar prin colonisările con-
cepute și pe cale de a fi puse în praxă
într'un stil atât de mare, pe cumintentionează guvernul unguresc, aten-
tează direct la vieața noastră, luân-
du-ne pământul dinaintea ochilor no-
stri și espunându-ne astfel la perico-
lul de a vedea azi-mâne copiii nostri
luând lumea în cap, sau murind de
foame, neavând unde a-și câștiga pânea
de toate zilele. Sânt acestea semne
foarte îngrijitoare, cari se petrec înain-
tea ochilor nostri și pe cari nu-i per-
mis să le privim prin prismă indiferen-
tismului sau chiar a ignorării.Desbaterile urmate pe această che-
stie în parlamentul maghiar sânt cele
mai eclatante dovezi, că intențiunea stă-
pânitorilor nostri este perversă, că sco-
purile lor sânt păcătoase.Căci este adevărat, că noi, azi în
Ungaria un popor de 3 1/2 milioane, treaz
și conștiu de sine, cu conștiința națio-
nală deșteptată și cu un trecut glorios,
cu o istorie mai odată așa de veche ca
a Maghiarilor, de o origine strălucită și
cu aptitudini mult mai superioare popo-
rului maghiar, cu o cultură, care are pu-
ternice rădăcini în unitatea culturală a
tuturor Românilor, n'avem motive a
despera și a ne fi frică, că prin presă-
rarea plaiurilor noastre cu Unguri, noi
vom cădea cândva în păcatul de a ne
maghiarisa, acest cas este eschis pentru
vece, este direct imposibil în vederea
împrejurărilor amintite, ori-cât de groz-
nică ar fi furia șovinismului maghiar de
a face și din petri Unguri.Tot atât de adevărat este însă, că
prin aceste colonisări se intenționează
sărăcirea poporului nostru prin icuirea
elementelor străine de noi, cărora li-se
împarte pământul, la a cărui folosire
noi avem dreptul în prima linie.Da, acest pământ a fost de nenū-
merate ori îngrășat de sângele popo-
rului nostru, de sângele maghiar, de
sângele strămoșilor nostri, vârsat în belsug
pentru tron și pentru țeară, și de aceea
acum, când vine să se împartă, noi avem
dreptul în rindul prim de a ridica pre-
tențiuni asupra lui și noi ar trebui să
fim cei dintâi, cărora statul să ne im-
bie și respective să ne încadreze drep-
tul de a-l cumpăra, pământul nostru pe
banii nostri, și numai dacă noi am re-
nunța la acest drept, ar pute statul în
linia a doua a ferici pe alții. Statul însă
lucra tocmai contrar, intenționând să ne
aduă la sapă de lemn, spre a ne pute
mai ușor forma în turnătoră șovinis-
mului maghiar.Și guvernul acestui stat nu se
sfiește a spune lumii, prin rostul lui „P.
Lloyd”, că popoarele țării în timp denevoi externe vor uita toate certele și
vor alerga pentru apărarea țării, în
care li-se ia posibilitatea de a câștiga
o bucată de pâne pentru copiii lor?Ei bine! Să ne spună deci „P. L.”,
pentru-ce amar de bine vor ave să se
insuflească popoarele din această țeară
într'un eventual răboiu?Pentru un eventual jug și mai apē-
sător ce li-s'ar decreta, după ce prin bra-
țele noastre, a tuturor popoarelor, mo-
narchia ar fi salvată?De atâta imbecilitate și uitare de
demitatea sa nu este capabil poporul
român.Poporul român nu va mai servi de
„Kanonenfutter”, cu scopul de a întări
poziția asupritorilor de azi și în același
timp de a-și săpa sieși groapa pentru
toideana.

Nu, nici-o dată!

Poporul român a dat nenumărate
dovezi de loialism, de patriotism și de
eroism neinteresat și va mai da când va
ave asigurarea completă a existenței sale
de a pute trăi în deplină libertate, sin-
gur dispunând de soartea sa, aici pe
acest pământ, de care 18 veacuri de ur-
gie n'au fost în stare să-l despartă.Altecum nu, altecum numai peste ca-
davrele lui vor pute colonisatorii de
azi să-și vază visul, de a ave un stat
unitar maghiar, împlinit. Știu colonisă-
torii de azi, că poporul în a cărui po-
sesiune se află pământul, acela este stă-
pân peste țeară și că toate domniile teo-
retice sânt efemere, de pe o zi pe alta.Știu ei și aceea, că pe teritoriul lo-
cuit de Români, acestia posed majorita-
tea absolută a pământului și că prin ur-
mare după drept și dreptate Românilor
le compete și administrația generală de
pe acest teritor și că dinșii nu sânt de-
cât numai usurpatorii puterii și dreptu-
rilor ce-și atribue, și că prin urmare,
pentru-ca să nu vină nici-când vremea,
când acest drept ar pute trece în mâ-
nile celor ce le compete această putere,
în mâinile Românilor, de aceea se în-
grijesc părinții patriei în atotbunătatea
lor, ca să răpească pământul unde se
poate numai din mâinile Românilor, cu
toate mijloacele iertate și mai ales ne-
iertate.Eată aci zace pericolul colonisări-
lor pentru poporul nostru, care prin
astfel de subminări infernale este ame-
nțințat cu miserie, cu decadență materială
și națională. Și cine-l amenință? Acela
pe cari noi îi plătim cu banii nostri și
pentru cari, într'un cas de răboiu, secere dela noi, să ne vârsăm și sângele
nostru.În fața unor prospecte atât de triste
și revoltătoare poporul român nu poate,
nu-i este permis, a sta nepăsător. Po-
porul român prin aceste machinațiuni
medievale este amenințat în existența sa
toamă de acela, cari au luat angajamen-
tul solemn în fața tronului, a lumii și a
lui Dumnezeu, ca să grijească de pro-
gresul lui la fel ou a celorlalte popoare
oconlocuitoare.Poporul nostru este atacat publice,
la vederea lumii întregi și prin urmare
pe această cale trebuie să-și pornească
și apărarea. Publice, la vederea lumii
întregi, folosindu-se de toate mijloacele
legale, și cu demnitatea unui popor con-
știu de drepturile sale.Trebuie adusă chestia la cunoștința
tronului și a forului european și trebuie
se reclamăm cu toată puterea unui po-
por conștiu de sine drepturile noastre
câștigate prin jertfele aduse pentru tron
și patrie. **Geno**

Sibiu, 2 Aprilie 1901.

Earăși tripla alianță. Zia-
rul american „Newyork Herald”
ocupându-se earăși ou tripla alianță
serie, că Germania voește să atragă în
alianță Anglia, căci Italia va repăși
de sigur și se va alătura la alianța
ruso-franceză. De oare-ce Austro-Ungaria
în urma disensiunilor din Austria este
un aliat în care nu te poți bizui,
Germania, ca să nu rămână izolată,
dorește să se arunce în brașele Angliei.
— Se înțelege, că pericunafii nostri fac
earăși pe grozavul. Ori-și-cum ar sta
lucrurile — zice „Bud. Napló” —
puterile din tripla alianță își vor
aranja ele singure între sine afacerile
lor, și nu sânt avisate la înțelepciunea
lui „Newyork Herald”. Numai oât
grandomania evreească nu poate im-
pedeca lumea să vadă și să aprefieze
ochiar și din America situația internă
desperată, în care a ajuns monarchia
noastră dela era dualistă încoace.Supraerogațiuni în anul tre-
cut. După raportul prezentat dieiei de
curtea de compturi, erogațiunile nepre-
liminate au ajuns anul trecut la suma
de 32.159.836 coroane 20 bani. O di-
ferență așa de mare între bugetul fixat
și erogațiunile efectuite, mai ales într'un
timp, când nimic estraordinar nu s'a în-têmplat, mașinăria statului a funcționat
normal, dovedește cea mai mare ușu-
rință și lipsă de scrupul a ministrilor
unguri.Un nou „Kulturegylet”. În
ultimele decenii ale secolului trecut
s'au înființat în toate părțile Ungariei
„Kulturegylet-uri” mai mari și mai
mici, cu nobila misiune de a ne „cul-
tiva ungurește” și astfel a ne contopi
cu vița lui Arpad.În partea nord-estică a Ungariei
există câteva reuniuni mai mici, dar
nu există una mare. La descoperirea
aceasta am ajuns, acum la începutul
unui nou secol, neaoșii Maghiari Schür-
ger Ferencz, Lazuch Ede etc. oficiali
la reuniunea „Közművelődési Egye-
sület” din comitatul Ung.Și acești anteluptători ai maghia-
rismului, în frunte cu contele Török
József au pornit o acțiune pentru a
înființa un nou „Kulturegylet”, mare
și strălucitor, după chipul și asemăna-
rea lui EMKE și care își va întinde
acțiunea de maghiarizare asupra comi-
tatelor: Abauj-Torna, Bereg, Mara-
murș, Șaros, Sabolciu, Sătmar,
Ugocea, Ung și Zemplin.S'au trezit și patrioții din părțile
nord-estice să bată în piua apa ma-
ghiarisării.

Contraste înpământătoare.

Tinerimea universitară creștină din Bu-
dapesta, drept recunoștință pentru lupta
întru apărarea crucii, a primit dela da-
mele maghiare o coroană de flori. O
deputație a tinerimii a fost însărcinată
să ducă această coroană la Viena și
să o depună pe mormântul răposatei
împărătesse-Regine Elisabeta. Acum vine
un profesor din capitala Ungariei și de-
clară, că este „grozav” cugetul și fapta
de pietate a tinerimii.Marele pedagog pune această faptă
în aceeași categorie, ca-și-când un can-
didat la deputație „și-ar comanda dela
alegătorii sei o cunună și apoi ar duce-o
la Viena. Sau ca-și-când o primadonă
dela teatru s'ar fali cu laurii câștigați
pe scenă, ca să-i facă ciudă prietenei
sale. Eată în ce asemănări triviale în-
ce combinațiuni josnice se aduce mor-
mântul al unei împărătesse! Dar —
vorba lui „Hazánk” — „este tendența
scriitorilor maghiari de a căuta în fru-
mos urful, și în mărșefrivolul; — toate
acestea pentru a ridica renumele virtu-

FOIȚA „TRIBUNEI“.

O legendă care se stinge,

sau:

genealogia completă
a Huniadeștilor.Treii sute nouăzeci-și-trei de ani
sânt de când s'a stins cel de pe urmă
vlăstar al celei mai renumite familii de
sub coroana Sfântului Stefan. Renu-
mită în fapte de arme (eroism), în ști-
ință și iubire de țeară. Familie, a cărei
origine se perde în negura vechimii.
Această familie este familia „Huni-
adeștilor”. Familie pe care atât Maghiarii,
cât și Sârbii o reclamau pentru sine;
dar mai ales Maghiarii, pe motiv că
această familie a dat regatului ungar
însemnătatea istorică, la care ajunse, și
l'a scăpat de apunere.În tot decursul acelor patru secol,
istorici, cari s'au ocupat cu originea
acestei glorioase familii, nu adevărul
istoric l'au avut înaintea ochilor, ci
scopul lor era: cum anume ar pute
scote la iveală, că această familie putea
se fie ori-ce, numai „Valach” nu.Și eată că peste trei sute nouăzeci-
și-trei de ani, vin istorici, cari li dau
de rușine pe cei-ce au purtat o luptă
înverșunată cu „Valachii”, cari în toate
timpurile au susținut sus și tare, că:
Huniadeștii, deși pe acele timpuri, când
principiul naționalității în Europa era
un ce necunoscut, ci domnia singur
principiul de caste, unii domni (nobili),alții sclavi, dinșii, Huniadeștii deci au
servit cauza nobilimii maghiare, totuși
ei au fost de origine Români.Când am combătut eu pe di Ovări
(1895) în partea a VI-a a „Memoriului”
meu, la capitolul „Roma locuta est”,
pentru-că d-nia sa a colindat în Europa,
ca să dovedească cu diploma regelui
Mathia, că „Valachii” nu-s'au demni, nici
născuți pentru libertate, am zis între
alte: „Când Românii se provoacă la
familia Hunyadi și la alte familii aristoc-
ratice maghiare, de origine române, o
fac pur și simplu să dovedească că, ele-
mentul român, din al cărui sânge își
trag originea acele familii, cari au stră-
lucit ca bărbăți de stat, ca eroi, etc.,
posed în grad înalt toate calitățile unui
popor demn de o soartă mai bună, și
că virtuțile acelor bărbăți nu datoresc
geniului maghiar adus ou sine din
Asia, ci geniului român găsit aici în
Dacia.”Morala acestei învățături e, că tot
ce e „legendă”, fie ea ungurească, sau
românească, are să fie spulberată și
prăbușită asemenea cetățitor de cărți
de joc, zidite de băieți, îndată-ce istoria,
știința, va produce dovezile, înaintea
cărora trebuie să-și plece capul, ori-
cine ar fi.Eată ce serie „Budapesti Hirlap”
în 27 Februarie 1901, sub titlul:

„Huniadeștii“

„Cincizeci de ani sânt de când gro-
ful Iosif Teleky a pus la ordinea zilei
originea lui Ioan Hunyadi, în academia
maghiară. Autorul opului „Epoca Hu-
niadeștilor”, în scrutările sale ajunse la
rezultatul, că Ioan Hunyadi a fost fiullui Olah Vojk (Voic) de Hunyad și al
Elisabetei Morzsina (Mărginean), care
după-ce s'arăcise, a trecut în Valachia,
dar de acolo earăși s'a întors. Înainte
de Teleky, acele legende erau în curs,
despre familia Hunyadi, pe care croni-
cile și genealogiile vechi le propagau.
Aceste legende erau de două variațiuni:
unii ziceau că e fiul nelegiuit al rege-
lui; ear' alții ziceau că-și trage origi-
nea din o familie dela vechii Romani. În
cântecele eroice ale Sârbilor se zice, că
dinsul a fost fiul principelui domnitor
Stefan Lazarevics, (mort 1427), dela o
frumoasă Româncă necunoscută din Si-
biu. În cântece li numesc: Ioan Sibitan
(Szebeni János). Versiunea maghiară
l'a prezentat ca pe fiul regelui Sigi-
smund, prăsit din amorul cu Elisabeta
Mărginean.Legende se urziseră încă în tim-
pul când Hunyadi trăia; virtuțile din-
sului militare și creștinești, cariera sa
fără păreche, au fermeat fantasia po-
porului, astfel s'a născut povestea. Con-
temporanii sei numai atâta au știut de
spre el, că e fiul lui Vojk, care era sol-
dat la curtea regelui Sigismund. Ear'
poporul l'ie se părea imposibil, ca sentul
Europei, atletul netnvin al lui Christos,
speranța creștinismului, să fi fost nă-
scut într-o casă strimă, dela un tată care
era un simplu soldat. Au inventat deci
povestea ou regele Sigismund și ou in-
cântătoarea fată valachă. Această poe-
zie Heltai Gáspár a transformat-o în
cronică. Cronică se poate mai ușor com-
pune decât poezia; cronică ne spune, că
Elisabeta Mărginean era fata unui boier
de frunte, și că dinsa numai atunci s'a
jertfit regelui, după ce acesta l'a promis
că va îngrijii de dinsa și de copiii case
se va naște. Această tocmală de aceea
era de trebuință, ca să se esplice moti-vul, pentru-ce se găsește în armele (in-
signiile) familiei Hunyadi, corbul cu inel-
ul în gură. Regele Sigismund dăduse
Elisabetei Mărginean un inel, cu îndru-
marea, că după nașterea copilului să se
prezenteze la el în Buda. Elisabeta Mă-
rginean a născut un băiat, pe care l'a
botezat Ioan. Când băiatul era mărișor,
a pornit ou fratele ei, ou Gáspár Mărgi-
nean la Buda. Pe drum, lângă un riu-
let, s'au oprit să spele rufe, ear' inelul
l'a dat băiatului să se joace cu el. A
venit un corb și a răpit inelul din mâna
băiatului.Aceasta a fost un mare rău, căci
ou inelul avea să se legitimizeze; dar'
fratele ei a împușcat corbul și a recă-
știgat inelul. Sigismund a primit bă-
iatul, l'a dăruit Hunedoara, ear' ca em-
blemă „l'a dat corbul ou inelul în gură,
spre creștere l'a dat banului Francisc.
Savantul Bonfiniu și Raunano, cari au
locuit în curtea regelui Mathia, deși tre-
buiau să știe, că Mathia, a cărui glorie
se înălța până la cer, a fost fiul lui
Ioan Hunyadi, ear' tata acestuia a fost
un Valach din Ardeal, cu toate aceste,
pe baza corbului ou inelul, deduc origi-
nea Huniadeștilor din ramura familiei
Valeria din Roma, numită Corvina. Da-
niel Cornides face legătură între familia
polonă Corvin și între Huniadești. Pe
lângă misterioasa paternitate a lui Si-
gismund își formează drept și un aven-
turier italian cu numele Scaliger, sau
della Scala, care ar fi avut relațiuni
ou frumoasa și superba soție a lui Lu-
dovic cel-mare, ou Elisabeta. Legenda
nu vrea să știe, că Elisabeta murise deja
în anul 1397, când Ioan Hunyadi s'a
născut. Oroșii au sugrumat-o. O altă
legendă vrea să știe, că mama lui Ioan
Hunyadi a fost din familia împăraților
din Bizanț (Paleologos).Aceste variațiuni despre origine,
toate consună într'un punct, anume: toate
contestă nașterea lui Ioan Hunyadi din
părinți simpli și legitimi, și fac din el
un bastard născut din părințe puternici.
În secolul al XV. a fost o glorie, ceea-
ce gustul și morala din ziua de azi o
declără de rușine. Pe tronurile domni-
torilor mai mărșun din Italia sed tot
descendenți nelegiuiți, cari tot sânt oa-
meni distinși; și ca-și-când Italienii nu
mai pe bastarzi l'ar fi considerat de
apți pentru domnie, domnitorul Fridrich
din Urbino, a fost silit să deneg
nașterea sa legitimă, a trebuit să mur-
dărească memoria mamei sale, pentru a
deveni domnitor. Dar' Ioan Hunyadi
nu s'a născut din călcarea credinței con-
jugale (adulteriu), nici din relațiuni amo-
roase exotice a capetelor încoronate; ci
el a fost fiul legitim al lui Vojk, viteaz
soldat al regelui Sigismund, născut
de legitima sa soție Elisabeta Mărgi-
nean. A fost nepotul lui Șerban, knezul
valach. Teleky se trudia să dovedească,
că Vojk a fost un nobil maghiar, so-
pătat, care umblând prin Valachia fă-
cuse o bună căsătorie ou Elisabeta Mă-
rginean. Scrutătorii moderni: Ladislav
Réthy, Desideriu Osánki, mai ales Mau-
rițiu Wertner, au lămurit deja binișor
originea familiei Hunyadi. Că Hunia-
deștii au fost de origine Valachi, e mai
presus de ori-ce îndoială (vitathatlatlan).
Tata lui Ioan Hunyadi a fost soldatul
de curte al regelui Sigismund, anume
Vojk, ear' mamă-sa a fost Elisabeta Mă-
rginean.Vojk și doi frați ai sei, anume
Magas (Mogos) și Radu, apoi un văr al
seu asemenea Radu și fiul acestuia
Ioan, primări în anul 1409 ca donațiune
dela regele Sigismund cetatea Hune-
doara. Despre Vojk știm foarte puțin.

ților lor filosemite atât de bine cunoscute.

Față de murdăriile acelei preze maghiare, care batjocorește crucea și pe toți cei-ce țin la venerațiunea ei, se ridică în chip maiestic părerea înălțatului împărat și Rege în chestia mult agitată a crucii. Precum spune M—g, Maj. Sa a declarat cu ocaziunea unei audiențe acordate zilele trecute unui prelat din Ungaria: *Die Burschen haben ja doch recht.* (Băieții au totuși dreptate).

Judecata lui Wlassics și judecata Majest. Sale... eată contrastul cel mai nou, dar și cel mai îngrozitor, asupra căruia e bine să ne îndreptăm un moment privirile.

Miscarea agrară. Deja au început mișcările electorale din partea aderenților noului partid agrar. Mai mulți candidați agrari, în frunte cu contele Pálffy-Daun Vilmos, care nu demult s'a reîntors din străinătate, unde a studiat referințele agrare a statelor din apus, au pus la cale o febrilă agitație, încheșându prin părțile apusene ale Ungariei. Această mișcare îi amărește mult pe Evreii-mercantiliști, cari se simt amenințați cu pierderea influenței covârșitoare, de care s'au bucurat până acum.

Bánffy despre parlament. Tabăra guvernamentală din parlamentul maghiar, afară de apponyiști, este creatura lui Bánffy; el a adunat la olaltă acest „popor”, după chipul și asemănarea sa. De când această masă ingrată, — vecinic gata de a urma pe acela, în mâinile cărui e concentrată puterea, — l'a părăsit, nu odată am auzit pe Bánffy, prin organul său „Magyar Szó”, exprimându-se în cel mai nemăgulitor mod despre aceia, a căror șef era odinioară.

Astfel în numărul de Duminică, „Magyar Szó”, ocupându-se de scandalul întâmplat în dieta maghiară în ultimele ședințe, sub titlul: „Din lada cu gunoai”, între altele scrie următoarele:

„Astăzi am avut cea mai potrivită ocaziune să ne convingem, că parlamentul nostru și din dreapta și din stânga, și din mijloc, la olaltă, nu-i demn să fie conducătorul acestei țări. E aproape de necrezut, câte murdării nu scoate la suprafață în acest parlament și cea mai mică mișcare. Poporul țării uimit poate privi spre Pesta la aleșii sei. Într-adevăr nu trebuie să colorăm, nu trebuie să criticăm, nu trebuie să tragem consecvențe, singur faptele trebuie să le remarcăm, ca privitorul să se îngreșeze, văzând și auzind faptele parlamentului nostru.

Mirare, că Bánffy a ajuns odată la convingerea, că țării lui „nu sunt demni să fie conducătorii acestei țări”!

A trăit în cetatea Hunedoarei în zănie cu vecinii sei. În anul 1414, în Iulie, principele Ardealului Nádasí László, în urma mandatului primit dela regele Sigismund, îl admoniză pe viteazul Vojk de Hunyad, ca să dea bună pace fiilor lui Péter din Zalas, cari din cauza dîsului stau gata să emigreze. În anul 1419 probabil că nu mai trăia, căci în acel an se face amintire numai despre trei fi ai sei. Tata lui Vojk a fost Șerban knezul. Cum a chemat pe tata lui Șerban, nu știm, dar știm al moșului sau nume, care se numea Costa. În 2 Iunie 1360 Myk (Micu?), fiul lui Murk (Marou?) subterne viceprincipelui Ardealului Petru Járati, care era comandantul cetății Deva, o jalbă, în care se plânge că nepoții lui Costa: Balota, Baj, Șorb (Șerban) și Nan, l-au eșchis din dreptul de knez asupra bunurilor Reketze și Nyires, situate în districtul Hatégului.

Meritul de a fi urmărit originea familiei Hunyadi până la anul 1360 e al lui Mauritz Wermer, și că a descoperit pe străbunul lui Vojk, tata străbunului lui Ioan Hunyadi (vezi: „A Hunyadiak. A Hunyadiakról történeti és régészeti társaság évkönyve 1900-ik évfolyamában”).

Myk a pornit proces nu numai în contra nepoților lui Costa, dar și în contra fiilor lui Mozsána, anume: Sztoján și Buljén. Mozsána e nume de botze, dar mai târziu s'a prefăcut în nume de familie. Viteazul Vojk se căsătorește cu stăpâna bunurilor Reketze și Demus, din vecinătatea Hunedoarei, cu Elisabeta Mărginean, cu care era înrudit. Străbunii nevestei: Sztoján și Buljén, au fost în dușmănie cu străbunii bărbatului, cu: Balota, Baj, Șerban și Nan. (Va urma).

Pentru toți. Organul național sâsece din Sibiu „Siebenbürgisch-Deutsches Tageblatt”, în numărul seu de Duminică, 31 Martie, dând în estras cei doi articoli ai noștri cu titlul „Pericolul evreiesc” și făcând cunoscute mijloacele propuse de noi pentru combaterea Evreilor pe teren economic, zice, că „espunerile „Tribunei” cuprind lucruri, cari trebuie să le luăm la inimă și noi Sași”.

Credem, că lupta de combatere a Evreilor cu mijloace legale, dar energice, este pentru toate popoarele o datorință, până a nu fi cuto-pițe de ei.

România și alianța israelită. Cunoscutul publicist pe terenul economiei politice și cunosător al relațiilor economice și politice din Orient, Paul Dehn, a dat la lumină o nouă broșură intitulată: „Diplomația și finanțele în chestia Evreilor din România”. În broșura aceasta se arată uimitoarele năsuințe ale „Alianței universale israelite”. Incepând dela anul 1866, de a câștiga pentru Jidanii din România drepturi politice egale cu locuitorii români. Se arată, cum Evreii pun în mișcare pe ministrul Republicii franceze, Cremieux, ca să plece în România, cum însuși Napoleon III., Montefieri și aproape întreaga presă este pusă la cale, ca să forțeze egală lor îndreptățire. La 1872 parlamentul englez cere o intervenție diplomatică în favoarea Evreilor români. În același timp reichstag-ul german din Berlin răsună de fulgerile îndreptate asupra României de Bomberger și Lanker, vestiții parlamentari de origine evrei.

La congresul din Berlin capitalul evreiesc izbutește să esopereze conculul, care făcea dependentă recunoașterea României ca regat de egală îndreptățire politică a Evreilor din țeară. În fine bătrânul împărat Wilhelm ia partea României. În broșură sunt înțreșute mai multe acte importante, precum scrisorile tatălui Regelui Carol I, ale împăratului Frideric III, ale Regelui Carol I. etc. Din broșura aceasta își poate face omul idee despre relațiunile presei internaționale susținute dela bursă, care prin falsificări și amenințări duc în rădăcirea lumii întreagă. Scrierea aceasta a apărut în editura lui V. Giese, Berlin, W. 35.

Combi-națiuni.

Aminarea ședințelor parlamentare până în 18 Aprilie n. este comentată în multe feluri de foile maghiare. Așa, după cum susține „Bud. Hirlap”, proiectul de lege referitor la convențiunea cu „Adria” va trebui schimbat în unele puncte. Și această schimbare reclamă timp, ca marele magistrat al formulelor Coloman Széll, să poată găsi o modalitate oare-care, ca astfel eventualele schimbări să nu provoace o criză ministerială, tocmai acum în preajma noulor alegeri dietale.

Mai departe ministrul Hegedüs, pentru-ca să abată atențiunea publicului dela nesocotita sa procedură în chestia Rakovszky-Györfy-Bessenyei, a dat inspirație ziarului „Bud. Hirlap” să-l prezente ca pe un antelupător al des-facerii economice a Ungariei de Austria. Reînnoirea convențiunii cu „Adria” cu zece ani înaintea termenului de expirare, vrea să o prezente Hegedüs ca un pas necesar spre independența economică, ca o asigurare a comerțului ungar în viitor. Ba mai adaogă, că prin înmulțirea corăbiilor de comerț, se aduce un însemnat serviciu maritim austro-ungar, știut lucru fiind, de când cu răboiul american-spaniol, că corăbiile comerciale ușor pot fi transformate în vase de război.

Mai departe l'a trebuit lui Széll timp de pregătire pentru proiectul legii de incompatibilitate.

Se știe, că aderenții clicei tiszaiste, văzând, că ascuțitul legii de incompatibilitate este îndreptat în special contra lor, își string tot mai bine rindurile și au de gând să insceneză o luptă strânică contra proiectului. Aproape toate sin-curile de pe la bănci și fabrici au fost în mâinile tiszaistilor, cari fiind acum siliți să părăsească așa numita „activitate economică”, cel puțin nu vor să sufere în tăcere lovitură îndreptată contra lor.

Dacă tiszaistii într-adevăr nu vor pute fi calmați de Széll și făcuți să renunțe la planul lor de luptă, sesiunea actuală parlamentară va dura până pe la mijlocul lunii lui Mai.

Considerând, că pertractările asupra stabilirii cuotei încă sunt în decurgere și Körber, premierul austriac a declarat, că acum ține de probabilită rezolvarea chestiei cuotei pe zece ani,

ceea-ce mai târziu poate nu l'ar succede. De aici rezultă, că delegații să fie conchamate înainte de a intra în vară. Ear' în cazul acesta *alegerile dietale în Ungaria nu pot fi până la toamnă*.

Deputații maghiari au de gând să atace strânic pe Goluchowski în ședința delegațiilor, imputându-i, că în politica externă Ungaria nu-i reprezentată proporțional și conform cu dualismul. Atât în ministerul de externe, cât și în diplomația abia găsești ici-colea câte un Ungur.

Patrioții noștri se simt așa de puternici, încât voesc să-și acapareze până și conducerea politice externe. Goluchowski însă, ca în trecut, așa și în viitor va privi cu un zimbet ironic la svircolirile patrioților, cari dacă în parlamentul lor pot face scandaluri fără urmări mai serioase, în politica externă ar produce prin sistemul lor încurcături, cari numai cu greu ar pute fi aplanate. Căci știut este, că Ungurii numai la politica statutară se pricep, care azi e cel puțin eșită din modă.

CHESTIUNI ȘCOLARE.

Ceva despre școlarele de pomărit.

Dela marginea Câmpiei, Martie 1901.

Precum în multe altele, așa și în privința școlarelor de pomărit sîntem înderțul altor popoare conlocuitoare. Dacă căutăm după motivele acestei apariții triste, trebuie să constatăm cu durere, că cele mai multe comune biseri-cești de ale noastre nu au locul recerut spre scoala acestă și dacă posed asemenea loc acomodat, acolo nu e închis și rigolat cum se cuvine, prin urmare învățătorul, pe lângă toată bunăvoința și zelul seu, nu poate arăta un oare-care spor corăspunzător cu cererile timpului și cu lipsele poporului nostru mai mare parte agri-cultor; ba trebuie să mărturisim, că mai mulți dintre învățătorii noștri nici nu au priceperea recerută la cultura pomilor, ear' unii cari au desteritatea de lipsă nu au zelul și tragera de inimă, ce se recer la manipularea unei școle de pomărit moderne; excepțiune fac învățătorii maramureșeni, dintre cari și în anul expirat, spre onoare lor zis, doi învățătorii români gr-o-at. au obținut premiile cele mai mari de 400 și 600 coroane de pite de institutul fonciar regnicolar din Budapesta pentru acei învățători poporali, cari în școlarele lor de pomărit au produs mai mare rezultat. Învățătorii acestia maramureșeni au făcut nu numai colegilor onoare, ci tuturor conaționalilor lor cu bun simț, când știut este, că toți învățătorii fără deosebire de naționalitate și confesiune pot concurge și vor fi și concurs și totuși aceia au primit premiile de frunte. Mult zel au trebuit să desvoalte ei, când prin organele străine de neamul nostru au fost distingi. Pentru învingerea aceasta trebuie să mulțumim vicarului foraneu Tit Budu, care pe lângă altele multe se interesează în mod deosebit de afacerile școlare din vicariatul seu. Ca să urmărim barem încetva exemplul cel frumos al Maramureșenilor, autoritățile noastre școlare au obligămintul săfânt a se îngrijii, ca obiectul economiei înainte de toate să se predee în preparandiile noastre învățătoresci atât teoretic cât și practic în așa măsură, ca cei eșiți din ele, ca inițiați în acest studiu, să poată corăspunde așteptărilor moderne, ca poporul anume să se convingă, că școala are menire pe lângă altele de a-l și înainta în cele materiale.

Reuniunile noastre învățătoresci, despărțimintele „Astrei” din Sibiu, ba și institutele noastre bănești ar înainta mult ajungerea acestui scop, când în tot anul ar premia pe învățătorii, cari se disting în învățarea practică a pomăritului și viiterului și prin altoire în grădinile poporenilor ar da sucurs la lăptirea dorită a pomologiei.

În fiecare localitate senatele și eforiile școlare să facă un statut, în care să fie determinat numărul altoilor, ce are să producă învățătorul în un an și să fie decisa prelabil remunerățiunea învățătorului pentru fagiile sale, ca și acela să știe pentru-ce să ostenește. În statutul acesta se poate prevedea de specialități de pomi să se producă în școlarele de pomi, cari adecă sînt mai priincioase în ținuturile respective.

După planul de învățământ cei din cl. V. și VI. cât și cei din școala de repetiție au să fie instruați în studiul economiei. Pentru școlarele comunale și de stat materia de învățământ, care ar fi de dorit să se introducă în școlarele noastre populare, e următoarea, și anume pentru clasa V. și VI. toamna: adunarea și cunoașterea semințelor de pomi, cum și pregătirea lor la sămănat. Pregătirea pământului (săpatul și greblatul), statorirea straturilor și tabelor, sămănarea seminții (la arbori sădirea). Mutarea pădureților de un an, în școala de pomi, prevederea rindurilor, strămutarea lor din rinduri în locurile lor stabile. Întrebuințarea legăturilor diferite, eulgera școlară și valorizarea lor.

Iarna: Rigolarea pământului până când nu îngheață, gunoarea lui, esercla-

rea în altoit făcută cu surcele de saloș, culegerea omidelor, curățirea scoarții bolnave, gunoarea și rētezarea pomilor mai mari.

Primăvara și vara: Transplantarea altoilor și altoirea lor, curățirea, deslegarea și rētezarea altoilor.

În școala de repetiție: Pe lângă repetiția materialului propus în clasa V. și VI. cultura frăgarilor privitoare la cultura vermurilor de mētasă, a viilor cu privire la lăptirea specialităților americane, întocmirea școalelor și a grădinilor de pomi, pregătirea gardului viu, plantarea arborilor economici, apărarea pomilor de boale și vindecarea lor, cunoașterea specialităților de pomi.

În fine doresc, ca învățătorii noștri să tracteze unele din aceste teme în adunările lor.

Din Câmpie.

De-ale colonisărilor. — Bancă în Mocu.

Jurul Mocului, 31 Martie n.

Am văzut că vă interesați de colonisările, ce „părintescul” guvern al Ungariei vrea să le facă, întâiu pe la marginile Câmpiei, ca apoi să pētrundă tot mai afund în masa românească și să cucerească Câmpia pentru maghiarism.

E dureros, că tocmai Cămpenii se interesează mai puțin de colonisarea Să-cuilor pe aici, cu toate-că noi vom simți mai curēnd urmările lor, noi vom fi arși mai întâiu. Conducătorii naturali ai poporului, preoții, învățătorii și alți frun-tași vor avē să răspundă viitorului, de-spre nepăsarea lor. Numai cāt nepăsarea aceasta ne va aduce pagube mari și poate nereparabile. În ori-ce cas, cred, că a sosit timpul, să ne înche-găm șirurile și să nu stăm cu mâinile în sfn, atât față de colonisările proiectate și începute, cât și față de năvălirea stră-nilor, a Maghiarilor și a Evreilor, cari vreau a ne lua și puterea noastră materială și limba prin școlarele de stat...

Cum vor succeda coloniile mai nouē, nu știu, dar una din cele mai vechi, n'a prea succed. Aceasta e colonia dela Săr-maș, din părțile noastre. Aici s'a făcut prima colonisare în Cămpie, înainte cu câțiva ani, aducēndu-se niște tale-fugă de coloniști, un fel de Ciangăi. Cei mai mulți din acestia n'au plătit statului, ce datorau, deși li-s'au dat toate de-agata și pământul foarte ieftin, căci statul, când e vorba de ajutorarea viței lui Arpad, apoi e tare darnic. Neplătind, cum am zis, coloniștii au fost admoniați mereu. Unii din ei au fugit, alții au fost scoși cu brachiul din case și moșe, lu-ându-li-se totul și lăsându-i pe drumuri; numai puțini au rămas și pe mai de-partē. Aceasta s'a întâmplat în toamna trecută, prin Noemvrie. Poate statul să pētească cu coloniștii și aiurea așa, de oare-ce ei sînt buziiți în aceea, că fiind Unguri și avēnd „misiunea” între Olahi, statul li va ține ca pe niște orbi. Acea-sta înocă arată, că în ce mod nenatural se fac la noi colonisările.

Aici în părțile noastre noi Români convenim rar și nu avem nici o orga-nizație culturală sau economică. Singur despărțimēntul Mocu al „Asociațiunii” ne mai intrunește, dar' rar. Ar trebui să mai avem câteva instituții, ca să prindem și noi putere. Dintre aceste cea mai de lipsă ar fi o bancă românească în Mocu.

Mocu e un centru în părțile ace-ste, are mai multe oficii, țiguri mari de vite, și o bancă ungurească cu numele: „Mocsvidéki takarékpénztár”. Pentru-ce numai noi Români să nu avem nimic? De ce banul nostru, căci jurul Mocului e tot românesc, să-l dăm în camătă la străin? De ce să nu avem și noi, drept mijloc de întărire, o bancă a noastră? Multe ar mai fi de zis dar' de astă-dată încheiu, zicēnd conducătorilor noștri de aici: Nu perdeți nici un moment, ci întemeiați cāt mai curēnd bancă românească în Mocu, banca „Mo-ciana” sau „Căpeana”, cum veți voi a-i pune numele.

Un Cămpean.

Revistă esternă.

Cuvēntul împăratului Wil-helm II.

Wilhelm II. a dăruit pe seama lo-calului de mănăcare al oficerilor grana-diri din regimentul Alexandru un tablou, care representă lupta dela St. Privat, în care o trupă mică de Prusieni (din regimentul Alexandru) a respins atacul unei cu mult mai numeroase armate franceze. În vorbirea ce a ținut-o cu ocazia aceasta, împăratul a zis și următoarele: *„Noi vom învinge, de va trebui chiar cu minoritatea să ne luptăm în contra majorității. Căci trăiește încă în noi bunul și bătrânul Dumnezeu, puternicul nostru aliat, colo sus în ce-ruri, care dela Marele elector și dela Marele împărat încoace totdeauna pe partea noastră a fost.*

Cuvintele acestea ale împăratului în sine nu au nimic deosebit. Ceea-ce a produs senzație în lumea întreagă au fost faimoasele sale declarații la adresa

cetățenilor din Berlin, pe cari fi tim-brează de obraznici și nelocali față de regule lor și contra cărora apărare si-gură numai baionetele granadirilor oferă.

Aceste vorbe au produs în lumea politică bănuiele îngrijitoare. Împăratul se pare a fi convins, că în interiorul Germaniei de mai multă vreme se ur-mează o muncă de subminare. Mulți cred, că împăratul a făcut alusiune la democrația-socială. Sînt la tot casul semnele vremurilor grele, cari s'au lăsat nu numai asupra Germaniei, ci asupra în-tregului nostru continent. Nu numai în Germania, ci în toată Europa ordinea de stat esistență este dușmănită și ame-nințată de un vrășmaș misterios. Împē-ratul Wilhelm II. e om sincer, și tocmai de aceea vorbele lui au de obicei dar profetic.

Prigonirea bisericei în Spania.

Ministrul de război Weyler a ho-tărît, să detragă seminaristilor și ce-lor aplicați în mănăstiri favorul de a fi scutiți de serviciul militar. Ministrul va prezenta în privința asta cortez-ului un proiect de lege.

Războiul.

Ministrul de coloni Chamberlain a declarat, că protestul lui Botha a fost îndreptat în contra denumirii lui Milner de guvernator al celor 2 coloni. Pro-testul l'a făcut cu ocaziunea întâlnirii sale cu Kitchener. El zice mai departe, că scopul Angliei este, să cāștige o pace cinstită și durabilă. Condiția relațiunilor de prietenie între cele două po-poare este, că Burii să nu tragă la în-doială puterea și curajul Angliei.

Cronica zilei.

Sibiu, 2 Aprilie n. 1901.

Hirotoniri. Sămbătă a fost hiro-tonit din partea L. P. S. Sale Ioan Me-tianu de preot clerical Pantalion Na-steen, ales paroch în Perșani, ear Duminecă George Felea, ales paroch în Ciuruleasa.

Era nouă în diecesa Aradului. Un alegător sinodal ne trimite o scri-soare mai lungă despre alegerea de preot făcută în comuna Cherechiu. Se aduc acuze grave în contra protopopu-lui, care la comanda superiorilor sei din Arad, a folosit toate mijloacele pentru a scoate la alegere pe favoritul și nepotul seu, Alexandru Muntean. Ni-se scrie, că protopopul a amenințat de pe amvon chiar cu forța gendar-milor, întocmai cu un fibrău, că a făcut candidarea, fără-ca să aibă despre ea știre vre-un membru al comitetului pa-rochial. Scărbiți în sufletul lor de pur-tarea părintelui protopop, 100 de mem-bri ai sinodului, cei mai cu stare și mai fruntași bărbați din comună, au părăsit sinodul.

Nu voim să ne estindem pe larg asupra afacerii acesteia. E treaba con-sistorului aradan în prima linie, ca să facă cercetarea și să constate adevărul. Dorim însă, ca pacificul și harnicul popor român din Cherechiu să fie cru-țat de astfel de manopere electorale. De 40 ani, de când în fruntea comunei bisericești din Cherechiu se află preotul Teodor Stan, liniștea și buna înțelegere n'a fost conturbată. Asta o poate mai bine constata însuși consistorul aradan. Așteptăm deci, ca și pe viitor să ră-mână departe de această comună du-hul cel rău, care ne înstrăinează po-porul dela biserică și dela frica lui D-zeu. Constituția bisericeii să fie res-pectată, poporul să-și aleagă în liber-tate păstorul seu. Cine altfel judecă, rău judecă și noi nu vom întârzia, în cas de lipsă, a-l pune la locul seu.

La fondul de 20 bani, întemeiat de „Reuniunea sodalilor români din Si-biu”, pentru aquirarea unui local cu eventuală hală de vînzare, din prilejul plantării altoilor, dăruieți de „Reuniunea română din comitatul Sibiuului” mem-brilor din Apoldul-român, s'au făcut ur-mătoarele contribuiri de 20 bani de ur-mătorii: Dem. Comșa, profesor; Victor Tordășianu, referent cons.; Fabiu Toma, absolvent al academiei economice din Ungarisch-Altenburg și angajat în ser-viciul domeniului coroanei din România (Sibiu); Demetriu Orăștian, invēt; Eu-dochia Orăștian n. Nicoară și copiii ace-stora: Dumitru, Ana, Nicolae, Ioan, Mă-riuța, Elisaveta, Ilie și Iacob Orăștian; Săsana Orăștian n. Greavu, preoteasă; Mărioara Orăștian, jună; Ioan Orăștian, paroch; Nicolae Orăștian, econom; Nico-lae Orăștian, subprimar; Ana Orăștian n. Beju; Nicolae și Veta Orăștian; Iacob Beu, proprietar; Ana Beu n. Orăștian și fiii: Elisaveta, Ana și Paraschiva Beu; Ioan Beu, primar; Maria Beu n. Iuga și copiii lor: Ana, Maria, Elisaveta, Ghiță, Ilie și Ionăță Beu, toți din Apol-dul-român; Ana Comșa, Petru Comșa, Paras hiva Comșa (Seliște), ear' „Înso-țirea de credit sătească sistem Raiffeisen din Apoldul-român 1 cor.

Altă panamă la Arad. La Arad au fost defraudați până acum banii statului și banii comitatului. Acum se anunță, că și în casa orașului Arad s'au descoperit mari neregularități și lipse de bani. Baniială cade asupra controlorului *Mahelka*, care este îngropat în datorii și care de vre-o câteva zile și-a pierdut urma. Primarul l-a suspendat din oficiu.

Un profesor streber filosemit. Zilele trecute a făcut ultimul rigoros în medicină tinărul *Lazarovics*, care fusese membru al «marei comitet studențesc creștin». La finea examenului, decanul Dr. *Bokay* Arpad îi zise: «Dacă ai fi considerat *impresurările*, nu te-ai fi calificat. Numai *diligenței* estraordinare ai s'ei multumești, că rigorosul și-a succedat». La promoțiune tinărul doctor s'a prezentat cu o cruce albă la piept pe redingotă și astfel a depus jurământul. Creștinii l-au aclamat în mod demonstrativ în ciuda streberului decan.

Studentul Karpovici, asasinul ministrului rus Bogoljevov, a fost osândit la 20 ani muncă silnică.

O rectificare. În anunțul institutului de credit și economii «Sătmăreana», publicat în nr. 52 al ziarului nostru s'a publicat în urma greșelii din manuscris, ca ales în direcțiune dl Alexandru Stetiu, pe când corect e Alexandru Stan.

Esamen de jude militar. Ni-se scrie din Viena, că d-nii Dr. Adrian Nedeleu originar din Lugoj și Cornelii Bardosy din Sibiu, ambii practicanți auditori la judecătoria militară de garnizoană din Viena, au depus esamenul de jude militar înaintea tribunalului superior militar din Viena cu succes foarte bun. Gratulăm acestor bravi tineri. — Vivant sucentes!

Cutremure de pământ. Duminecă a fost în București un puternic cutremur de pământ, care a durat un minut. Asemenea s'au simțit cutremure puternice de pământ la Roma și în toată Italia și Sicilia. Ieri a fost la Constantinopol un cutremur, care a durat câteva minute și care a produs o mare panică. Oamenii au fugit îngrozii din biserici și din case. Mai multe femei au leșinat.

Demonstrații socialiste. Ieri democrații-sociali din Praga au aranjat mari demonstrații. Poliția a împrăștiat pe demonstrații, pe mai mulți i-a arestat. Cățiva inși au fost răniți.

Incă un magnat. Tribunalul din Dobrița a edat poruncă de arestare contra baronului Horváth Ferencz, fost locotenent la honvezi, pus sub acuză pentru *îngelătorii* și *defraudări*.

Congresul studenților maghiari dela universitățile și școlile superioare din Ungaria se va ține în anul acesta dela 24-28 Maiu în *Semniș*. Precum spun foile maghiare, în ordinea de zi a acestui congres va veni la desbatere și «*acțiunea anti-maghiară a studenților români*». Tot la acest congres se vor face și pregătirile necesare pentru congresul internațional studențesc, care — precum știm — se va ține în anul 1902 la Budapesta.

Femei aplicate în localuri publice. Consiliul comunal din Budapesta a decia, ca femeile să poată fi aplicate în serviciu la hoteluri, cafenele, birturi etc., însă cu restricțiune, ca ele să nu poată rămâne seara în serviciu peste orele 8, în timp de vară, ear' iarna după 9 ore seara.

Iluminație cu spirit. Primăria comunei Mezőhegyes a hotărât, ca să introducă pe strade și în piață iluminarea cu spirit. Aceasta este primul cas în Ungaria, ca spiritul să fie folosit ca mijoc de luminare publică.

O căsătorie nostimă. În comuna Groholec din Polonia s'a încheiat zilele trecute o căsătorie foarte ciudată. Un bătrân de *optzeci de ani* a luat de nevastă o fată de *optzeci și doi ani*. La nuntă au fost invitate vre-o două sute de persoane, între cari: 14 fii, 63 nepoți și 39 strănepoți de ai «nairelui». Fericirea noii perechi din nenorocire n'a durat multă vreme, căci noul «insurăjel» a de bine și-a petrecut la nuntă, încât a doua zi a murit.

Producțiunea aurului. Producțiunea aurului în 1900 a fost mai puțin importantă decât în cei doi ani din urmă, 1898 și 1899.

În toată lumea, s'a extras, în 1900 385.900 chigr. aur, reprezentând 1329 milioane lei, pe când în 1899, 1625 milioane lei și în 1898, 1500 milioane lei. Răboiul din Transvaal este cauza deficiului. Eată de altfel cifrele estraordinare de aur în cele 5 țări, cari dau cele % din totalul producțiunii în 1900.

Statele-Unite 118.362 chigr., reprezentând 407 milioane lei; Australia

113.282 chigr., 391 milioane; Transvaalul 10.300 chigr., 35.500 000 lei; Canada 39.121 chigr., 113.500 000 lei; imperiul rusec 43.744 chigr., 112.500 000 lei.

Transvaalul în 1899, dăduse 109.782 chigr. aur, reprezentând 379 milioane lei.

Un mare pungaș «patriot». Fabricantul de mașini din Cluj, *Solymosi*, după-ce a îngelat o mulțime de economi dela sate cu aproape 200.000 fl. a dispărut spre America. El a păgubit mai ales economi dela sate, pe cari prin agenții sei l'a făcut să-și commande mașini agricole, cerându-le în loc de bani gata schimb iscolite de garanții siguri. Nepricepuții economi au subscris chiar 2 rînduri de schimb, pe cari apoi mișelul de *Solymosi* le-a vîndut la băncile evreiești.

Știri mărunte. «Dail Mail» are știrea, că medicul *Gay Lord* din Buffalo (America) a sflat bacilul cancerului. În curînd va face raport detailat.

— Intre membrii consiliului orașeneșc din Berlin s'a pornit mișcare, pentru luarea poziției față de vorbirea împăratului Wilhelm, despre cetățenii din Berlin.

MAI NOU.

Comedia s'a sfîrșit.

La conferența partidului liberal din Budapesta, ținută Duminecă seara, *Bessenyei* a mărturisit, că el *din glumă* a zis lui *Rakovszky*, că ministrul *Hegedüs* are a treia parte din acțiunile «*Adriei*». Regretă incidentul neplăcut și își cere iertare, atît dela ministru, cît și dela dietă.

Cu aceasta conferența s'a încheiat; comedia s'a sfîrșit. . .

În contra triplet-aliante.

Ziarul «*Petersburgskaja Vjedomosti*» scrie următoarele: Italia se apropie de Franța și putem zice, că *amicul amicului nostru a devenit și al nostru amic*. Interesele Rusiei nicăiri pe lume nu vin în colisiune cu interesele Italiei, ear' tripla-aliantă nici-odată n'a fost simpatică înaintea Italianilor.

În contra comitetului macedonean.

Ministrul de război din Sofia a oprit sub strictă pedeapsă soldaților, de a lua parte la acțiunile comitetelor macedonene. Mai mulți oficeri au și fost dimiși din armată.

Împăratul Wilhelm II.

Wilhelm II. primind în audiență pe președintele senatului imperial, a zis, că toate *combinațiile presei* despre dispoziția lui suflătescă *sînt cu totul nebasate*. El a rămas tot cel vechiu.

Din public. *)

Dare de seamă și mulțumită publică.

Cu ocaziunea producțiunii școlare din 2/15 Februarie a c. aranjată din partea corpului învățătoresc dela școala română gr.-or. din comuna Tilișca, au binevoit a contribui următorii stimați domni și doamne:

Avram Acileneșcu, notar 4 cor.; Precup Marin, adj. not. 1 cor.; Ioan Barb, meseriaș, Ioan Tămpăniariu, Dumitru Tămpăniariu, Nicolae Floașiu, câte 2 cor.; Nic. Posa, cantor 1 cor.; Ioan Sgura, Dumitru Stroia, Dumitru Bărsan, George Iosof, Nicolae Tămpăniariu, câte 60 bani; Iacob Marcu 40 bani; toți din Galeș. — Mihail Ittu, silvicultor cerc. 2 cor.; Oprea Nicușan 3 cor.; Nicolae Ghibu 1 coroană; Daniil Marcu, preot 2 cor.; Neaga Iosof, preot. vîd. 2 cor.; Ilie Popa, hotelier 3 coroane; Constantin Popa, Nicolae Muntean, pantofar, câte 1 coroană; Dum. Minoiu, Dum. Banciu, farmacist, câte 2 coroane; Nic. Popa 1 coroană, toți din Seliște; Ioachim Muntean, preot 4 coroane; Ioan Ivan, notar 6 coroane; Vas. Oniciu, învățător, Valer Arsenie, învățător, câte 2 coroane; Ioan Voic, proprietar 1 coroană, toți din Gurariului; Ioan Stoia, învățător, Ioan Giurgiu, învățător, 3 coroane, ambii din Orlat; Ioan Popescu, proprietar 1 cor., din Sibiel; Șerban Cioran, învățător, Moise Frățilă, învățător, câte 2 coroane, ambii din Reginari; Nic. Ișan, meseriaș, Coman Gligor, învățător, Dum. Prică, soldat, câte 1 coroană, din Sibiu; Dionisie Iuga, notar 3 coroane din Rod; Nicolae Iosif, învățător, Ioan Opris, învățător, câte 2 coroane; Antoniu German, proprietar 1 coroană, toți din Acliu; Dum. Moga, mecanic 1 coroană; Dumitru Iridon comerciant 2 coroane; Dumitru Ivan, învățător, în numele unui

*) Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacțiunea nu e responsabilă.

grup de tineri 10 coroane, toți din Apoldul-de-sus; Andreu Floașiu, comerc. 1 cor., din Mercurea; Ioan Știrban, învățător 2 coroane; Iacob Manuil, notar 3 coroane; Nicolae Hudișan, proprietar 2 coroane; Nicolae Schiau, notar pensionat 1 cor., toți din Topârcea; Moise Opris, comerciant în Armeni 3 coroane; Teodor Stoia, proprietar din Galeș 2 coroane; Valeriu Millea, notar 5 coroane; Petru Iuga sen., preot 3 coroane; Ioan Iosof, preot 3 coroane, Petru Iuga jun., capelan 2 coroane; Nicolae Iuga, jude comunal 2 coroane; Ioan Iuga, funcționar de bancă 2 coroane; Vasile Iuga, proprietar 2 coroane; Ioan Bratu, pădurar 2 coroane; George Bratu, proprietar 2 coroane; Simion Gligor jun., 2 coroane; Nicolae Iuga Marcu 2 coroane; Ștefan Bratu, arînd. 2 coroane; Constantin Popa 2 coroane; Ana Prică 1 coroană; Dumitru Iuga, proprietar 1 coroană; Ioan Bunea 1 coroană; Ana V. Voic 1 coroană; Iacob Murășan, pantofar 1 coroană; Emil Costea 1 coroană; Ioan Stoica 1 coroană; Toma Stancă 1 coroană; Ioan Gligor 1 coroană; Ana Iuga 1 coroană; Petru Rodean 1 coroană; Dumitru Stancă 1 coroană; Ana Oprean 1 coroană; Ilie Zeic 1 coroană; Dumitru Mihail 1 coroană; Dumitru Banciu 1 coroană; Savu Frăcea 1 coroană; Gligor Cămpăan 1 coroană; Ioan Voic 1 coroană; Nicolae Bunea 1 coroană; Pant. Rodean 1 coroană; Constantin Trihenea 1 coroană; Ioan Zeic 1 coroană; Ilie Popa 1 coroană; Dumitru Rodean, proprietar 2 coroane; Gligor Popa, Vasile Emanuil, Ioan Măgic, Petru Stancă și Ioan Gligor, câte 60 bani; Ioan Trihenea, Nic. Marcu, Dumitru Florea și Dumitru Nan, câte 50 bani; dela mai mulți 4 cor. 50 bani.

Contribuțiile mai sus amintite dau suma de 166 cor. 40 bani, din care subtrăgîndu-se speșele de 50 cor. 40 bani, rezultă un venit curat de 116 cor. 50 bani, care sumă s'a transpus în părți egale la fondul și biblioteca școlară.

Corpul învățătoresc se vede plăcut îndemnat a aduce tuturor susnumiților marinimoși contribuenți adăncă sa mulțumită.

Totodată primească mulțumita corpului învățătoresc și domnișoara Veturia Iuga, precum și domnul Ioan Poiană, cari au binevoit a-și oferi concursul moral la reușita acestei producțiuni.

Asemenea aducem călduroase mulțumiri celor 7 tineri din comună, cari au delectat publicul cu frumoasele jocuri românești: «Călușorul» și «Bătuta».

Tilișca, 15/28 Februarie 1901.

Corpul învățătoresc.

„Masa studenților“ din Brad.

— Normativul aprobat. —

Consistorul archidieceșan din Sibiu a aprobat normativul «mesei studenților» din Brad, al cărui cuprins îl dăm aci, atrăgînd atenția binevoitoare a publicului nostru asupra acestei instituții atît de nobilă și folositoare.

Normativul e următorul:

I.

«Masa studenților» se înființează din fondul convicțiunii dela gimnasiul public român gr.-or. din Brad de 3067 cor. 88 bani și suma de 2361 cor. 62 bani, încursă spre acest scop dela publicul român în urma inițiativei și conlucrării tinerimei noastre studioase române din Zarand, cari contopite reprezintă capitalul fundamental de: 5429.50 cor.

II.

«Masa studenților» îngrijește, ca elevii dela gimnasiul public român gr.-or. din Brad, cari sînt miseri, dar' cu conduită bună și diligenți, să primească prînz gratuit în fiecare zi în decursul anului școlar.

III.

Capitalul fundamental e neatacabil și se sporește prin contribuțiile, ce încurg dela binefăcătorii acestei instituțiuni umanitare sau odată pentru totdeauna sau an de an, precum și din oferte marinimoase, din venitele, ce rezultă dela producțiuni, serate literare-musicale, petreceri și colecte întreprinse spre acest scop.

IV.

Binefăcătorii sînt:

a) fundatori, cari contribuiesc cel puțin 50 cor.,
b) pe viață, cari contribuiesc cel puțin 20 cor.
c) ordinari, cari contribuiesc cel puțin 1 cor. pe an, și
d) ajutători, cari contribuiesc ori-ce sume, fie și mai puțin de 1 cor.

Binefăcătorii acestia nu au nici o înfrînire asupra acestei instituțiuni în nici o privință.

V.

Din venitele capitalului fundamental și intratele anuale 20%, se capitalisează, ear' 80% se folosesc spre scopul mesei studenților.

VI.

«Masa studenților» o administrează corpul didactic dela gimnasiul public român gr.-or. din Brad sub supravegherea organelor instituite în Statutul gimnasial, avînd a observa strict dispozițiunile acestui Statut și Normativele, cari regulează administrarea averilor corporațiunilor bisericești, școlare și fundatiunale din archidieceșca ortodoxă română a Transilvaniei.

VII.

Pentru administrarea averii instituțiunii «masa studenților» corpul didactic alege din sinul său, câte pe un an, o comisiune administrativă constatătoare din 3 (trei) membri și directorul gimnastal.

VIII.

Comisiunea administrativă va prezenta la finea fiecărui an școlar raport special, detaliat, despre activitatea sa în decursul anului expirat, precum și rațiocințu despre administrarea și starea averii la finea fiecărui an școlar.

Conferența corpului didactic censurează acest raport, ear' direcțiunea gimnasială îl va publica în programa gimnasiului, pe care o va trimite fiecărui binefăcător atît fundator cît și pe viață, în câte un exemplar.

IX.

Ajutoarele pe anul școlar de gestiune le va distribui conferența corpului didactic până la 15 Septemvrie, avînd în vedere starea materială a respectivilor elevi, conduita lor în decursul anului școlar precedent și atestatul cu nota generală «bun».

X.

«Masa studenților» se pune în activitate îndată ce capitalul fundamental va ajunge suma de 10.000 cor.

XI.

Până când «masa studenților» își va acuirea locuința sa proprie, comisia administrativă va îngrijii, ca elevii să primească acest beneficiu în familii bune designate de corpul didactic.

Supravegherea în ce privește disciplina și vîptul, o îndeplinesc membrii corpului didactic pe rînd.

XII.

Când la gimnasiul public român gr.-or. din Brad se va înființa un convict, «masa studenților» se va contopi în acela.

XIII.

Aceste dispozițiuni se întregesc după necesitate, din timp în timp, prin conclusele corpului didactic aprobate de autoritatea superioară bisericească-scolară.

XIV.

Acest normativ intră în vigoare îndată ce Veneratul Consistoriu archidieceșan îl va aproba.

Brad, din conferența corpului didactic, ținută la 21 Ianuarie (4 Febr.) 1901
Președinte: Notar:
Georgiu Părau m. p. D. I. Radu m. p.

Nr. 789 Scol.

„Aprobat“.

Sibiu, din ședința consistorului archidieceșan, ca senat școlar, ținută la 1 Februarie 1901.

Ioan Mețianu m. p.,

archiepiscop.

Dr. Ilie Cristea m. p.,
ierodiacon, secretar consistorial.

Bibliografie.

Tablouri românești.

La administrația «*Tribunei*» se află de vînzare următoarele tablouri, cari fac podoaba ori-cărei case românești:

Portretul Metropolitului Andrei baron de Șaguna . . . cor. —40
Portretul Metropolitului Sterea Șuluțiu . . . —40
Portretul profesorului Gregoriu Silași . . . —30
Portretul Il. Salé dlui Dr. D. Radu, episcopul Lugojului . . . —30
Prefectul Avram Iancu în fruntea oștirii . . . —40
Catedrala din Blaj . . . —60
Conferența națională dela 1894 . . . 3.—
Românii la Debrețin . . . —60

„*Insula morților*“ novelă de R. Voos, tradusă de Andrei Bărsanu, profesor în Brașov. Preț 50 bani.

istoria politice, după Sir. Frederick Pollock, de Teodor V. Păcășian, Sibiu, tiparul «Tipografie societate pe acții. Editura autorului. Pe 13 coale 8° mic în broșura aceasta dl Păcășian ne dă idei și cunoștințe despre «originea politice și a scrutării științifice în filosofia greacă», despre «evul mediu și renașterea» cu referință la istoria politice, «secolul XVIII. și contractul social» și «teorii moderne despre suveranitate și legislație». Cât pentru stil și limbă, dl Păcășian e cu mult mai bine cunoscut publicului român prin scrierile sale de până acum, decât se fie lipsă a pune în vedere aci stilul ușor și curat românesc al broșurii «*Istoria politice*».

Prețul de 1 coroană (în România 1 fr. 25 bani) e minimalul preț ce se poate pretinde pentru o scriere bună, instructivă și folositoare, cum e «*Istoria politice*». Credem deci, că publicul românesc nu va pregeta să și-o procure. Se capătă la autor, în Sibiu (Nagyszeben), Hechtgasse nrul 16.

Ermeneutica biblică, compusă după Ubaldo Ubaldi, de Dr. Victor Semigelski, cu aprobarea ordinariatului metropolitan gr.-cat. de Alba-Iulia și Făgăraș. Tipografia seminarului archidieceșan din Blaj. Editura autorului. Preț 2 cor.

Autorul destinează venitul curat pentru fondul provincial de salarizare al preoților și învățătorilor.

„**Enciclopedia Română**“, publicată din însărcinarea și sub auspiciile «Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român», de Dr. C. Diaconovich, primsecretarul «Asociațiunii».

A apărut fasc. XXII. al acestui dicționar enciclopedic, cuprinzînd cuvintele Libelul — Manaliu.

Numărul articolelor acestui fascicol trece mult peste 1000, și anume conține restul literiei L. și vre-o 500 cuvinte cu inițiala M. Partea cea mai interesantă pentru noi a publicațiunii, și anume articolele istorice și biografice românești, de astădată ni-se prezintă în număr deosebit de mare și în estensiune ce trece peste cadrul unei mici enciclopedii, dar' care e pe deplin justificată prin importanța sujetelor. Dintre aceste articole remarcăm: Literatura (M. Strajan), Lucaci, Lugoj, Lytuon (D. Oniciu), Mailat, Maior, Maioreșcu, Măldărescu, Mănaștire, Mangra, Maniu, Manliu, etc. Igiena: Lupus, Mălaiu, Malaria, Mămăliga. Din celelalte amintim: Liber schimb, Licheni, Limba, Limbrie, L'Indépendance Roumaine, Linné, Lipova, Lipovani, Lipsca, Lissabona, Livingston, Lobkowitz, Locke, Londra, Lombroso, Lonyay, Loteria, Ciril Lucari, Ludovie, Luna, Lupu, Lupul, Luther, Lutherana biserica, Lyon; Macedonia, Machiavelli, Madrid, Maghiari, Magnetism, Maimuța, Malaiezi, Mamifere, Mandievachi (Dr. Sbiera), Mangan, Manifest, etc.

Îndeosebi amintim îngrijirea ce se dă chestiunilor mai importante din istoria noastră națională, tratate în cea mai mare parte de distinsul nostru istoric Dr. D. Oniciu cu profunditatea și obiectivitatea ce caracterizează toate scrierile acestui savant istoriograf. De interes pentru cercuri largi și de folos real, sînt articolele igienice luate de academicianul Dr. Felix, cel mai competent autor român în materie de igienă. Științele naturale, și îndeosebi botanica, deasemenea e bine reprezentată, și întrece scrierile ce le avem până acum în această materie.

Dintre ilustrațiuni amintim bisericele românești din Lugoj, unul dintre cele mai importante centre ale românilor din Ungaria.

Abonamentele se fac la W. Krafft în Sibiu (depoziț general pentru România: E. Storck, București) și se primesc numai pentru publicațiunea întregă. Prețul de prenumărare pentru un tom broșurat cor. 20 —, legat cor. 23. 20 (în România: lei 25. —, resp 28.50).

A eșit de sub tipar în editura librăriei Sococ & Comp.: *Documentele românești din arhivele Bistriței*, partea I. de N. Iorga.

Preț 4 lei.

Sosiți în Sibiu.

La 2 Aprilie n. 1901.

Hotel «*Împăratul Romanilor*»: Jankovits, Inspector, Juhász, adjunt, din Mezőhegyes; Dr. Racofia, medic din Seica-mare; d-na Zakovsky, proprietăreasă, Grassor, arhitect, din Mediaș; Csilag, Friedmann, din Budapesta, Vass din Raab, Feder din Bregenz, Falk din Berlin, Maier din Viena, comercianți; Barbovascu cu soția, privatier din Turnu-Severin.

Hotel «*Neurhiner*»: Bretz, Herming, din Mogna, privatieri; Wilhelm, comerciant din Cluj.

Hotel «*Meltzer*»: Römer, comerciant din Ghimbav; Paicu din Calbora, Muntean din Turnișor, învățător; Boleslov, inginer din Bogza; Barcian, privatier din Brașov; Schmidt, capelan din Șomărtin; Branga, comptabil din Poiana, Brekner, jude comunal, Wagner, subjude, din Agnita; Siel din Michelsdorf, Popovici din Valendorf, preoți.

Hotel «*Habermann*»: Baumann, notar din Alțina; Kaba, friseur din Zalatzna.

Pentru redacție și editura responsabile: Andrei Baltea. Proprietar: Pentru «Tipografia», societate pe acțiuni: Iosif Marschall.

Tuturor

cari sufer de podagră, de reumatism sau de nervozitate se recomandă cu căldură folosirea

„Franzbranntwein“-ului sărat

al lui

Dr. Wilhelm Wagner.

Acest „Franzbranntwein“ e și un excelent mijloc de curățenie pentru dinți și pentru gură, ear' contra mătrefiei e de un deosebit efect.

Se capătă în flacon mic à 80 bani și flacon mare à 1 cor. 60 bani la următorii domni:

in Sibiu: la farmacia Jikeli, Gottlieb Henrich, la comercianții: Ludwig Fuchs, Friedrich Homm, Julius Ballmann, Gust. Gürtler, F. Binder, Karl Kirschner și Lud. Kurovsky.
Noerichiu: la farmacia August Binder.
Brașov: la farm. Oberth, Ed. Kugler com. R. Stingl, C. Danhofer, C. Papp.
Bran: la Alexă Cătu, comerciant.
Rînov: la Ioan Lutsch, comerciant.
Sânt-Miclăuș: la frații Văkăr.
Medias: la comercianții Friedrich Schuller, Joh. Buresch jun.
Sebeșul-săseș: la farm. Ludwig Binder, com. J. Baumann și Mich. Gündisch.
Agărbiciu: la com. Joh. Schuller.
Avrig: la farm. Sebes.
Făgăraș: la com. J. János.
Seliște: la farm. Dumitru Bănciu.
Agnita: la com. Mich. Lang.
Seica-mare: la farm. Binder.
Alud: la farm. Papp.
Cămpeni: la farm. Binder.
Ofenbala: la farm. Schmidt.
Oderheul-săseș: la com. Otto v. Steinburg, Bago Gyula, Farczadi Károly, Mathé János Gergely János și O. Sterba.

Depositar principal la:

Iul. Wagner, farmacist în Teaca, Transilvania.

Pentru revănzătorii se trimite cu rambursă postală 5 chgr. Post-Colli franco cu 30% rabat. Lădița și embalajul gratis.

Publicațiune.

Toți proprietarii de pământ de pe hotarul Sibiuului sunt prin aceasta provocați a se prezenta **Joi, în 4 Aprilie a. c., la orele 3 p. m.**, în sala ședințelor a primăriei orașenești, pentru consfătuire asupra drumurilor de tăiat pe hotarul Sibiuului, care se va comasa.

Sibiu, în 1 Aprilie 1901.

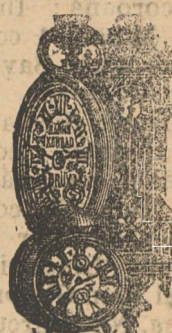
Magistratul.

Slivoviță naturală,

zece ani bătrână, sub garanție și prețul mai ieftin, se capătă la

Daniil Radivolevici, Bozovics.

[106] 2-3

Orologe bune și ieftine

cu garanție în scris pe 3 ani se trimit persoanelor private de

Hanns Konrad

fabrică de orologe

magazin de export pentru

mărfuri de aur

Brux (Boemia).

Orologe rem. bune de nickel fi. 3.75.

Orologe rem. veritabile de argint fi. 5.80.

Laț veritabil de argint fi. 1.20.

Deșteptător de nickel fi. 1.95.

Firma mea e distinsă prin vulturul ces. reg., prin medaille expoziționale de aur și argint și prin mii de scrisori de recunoștință.

Cataloge ilustrate de prețuri se trimit gratis și franco. [49]13-100

Cu preț redus.

Doi mari Metropoliți ai Românilor

Andrei bar. de Șaguna

și

Alexandru Sterca Șulțiu.

Portrete frumoase.

Lucrate la Viena, în fototipie, fiecare separat, pe hârtie fină de carton; sunt foarte potrivite tablouri în casa fiecărui Român.

Prețul unui exemplar 40 bani.

„Tipografia“,

soc. pe acțiuni, Sibiu.

Chestiunea

Română

în Roma.

Conferența

domnului

Roberto Fava.

Prețul numai 40 bani.

Se află de vânzare la:

Librăria W. Krafft.

Studii Literare

de Teodor Raica, profesor de liceu.

Cuprinzând:

0 gramatică-parodie.

Veacul al XVI-lea.

Codrul frate cu Românul.

Monografia preposiției „de“.

O carte de mare preț pentru toți profesorii, dascălii și cărturarilor români.

Prețul numai 1 cor. 50 bani.

Se poate procura dela

Librăria W. Krafft.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni în Sibiu.

Se află de vânzare:

HOMO SUM.

ROMAN

DE GEORGE EBERS.

Prețul 2 cor. sau 2 lei 50 bani.

Comande se pot face la

Librăria W. Krafft.

Descrierea Ardealului.

Cine vrea să cunoască frumoasa țeară a Ardealului, și cu deosebire Munții Apuseni, patria lui Horia și Lanos, să citească scrierile lui Silvestru Moldovan anume:

Țeara-Noastră,

descrierea părților sudice ale Transilvaniei și Valea-Murășului, apoi

Zarandul și Munții-Apuseni,

Cu 9 ilustrațiuni și o schiță.

Descrierile sunt făcute în fel de călătorie, cu datele și porturile Românilor și cu multe legende despre dealuri, cetăți, izvoare ș. a.

Fiecare carte costă 1 fl. (și 5 cr. porto), în România 3 lei.

Toate ziarele noastre au apreciat în cuvinte elogioase aceste descrieri, unicele ce le avem despre Transilvania în limba română.

„Liga română“, scrie între altele:

„Până astăzi n'a existat în limba română o descriere a acestor regiuni atât de interesante din mai multe puncte de vedere. Di Silvestru Moldovan a răspuns deci prin această publicațiune unei trebuințe ce intrădever se simția la noi. Sperăm, că publicul cititor va face acestei scrieri primirea amabilă pe care o merită.

Comande se pot face la

Librăria W. Krafft.

Ilustrații românești!

Cărți postale

cu

ilustrații românești

„...toate 'n tot

Frumoase cât eu nici nu pot

Mai frumoase s'-'mi socot

Cu mintea mea“

in

peste 20 variante,

care de care

mai fermecătoare

Se află cu prețul de 10 bani per bucată

la

„Tipografia“,

societate pe acțiuni în Sibiu, str. Poplăcei nr. 16.

La cumpărări mai mari se dă rabat potrivit.

Tipuri admirabile.

Din editura „Tipografiei“, societate pe acțiuni în Sibiu.

Biblioteca populară a „Tribunei“.

1. Pădureanca. Novellă de Ioan Slavici, 12 coale tip. broș., elegant. Un exemplar 60 bani.
2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 10 bani.
3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 bani.
4. Pipăruș Pătru. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 16 bani.
5. Păcală și Tandala. Anecdote de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 6 bani.
6. Jocări și jocuri de copii. De P. Ispirescu, colecție-tipograf. Un exemplar 80 bani.
7. Teiu legănat. Poveste de Gr. Sima și lui Ión. Un exemplar 16 bani.
8. Colăcăritul. Obiceiurile țărănilor români la nuntă, de Benedict Vicin. Un exemplar 16 bani.
9. Filica a nouă mame. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 28 bani.
10. Povestea lui Ignat. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 6 bani.
11. Sfântul Nicolae. De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 16 bani.
12. Îndărălnicul. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 16 bani.
13. Răstăm de mamă. Legendă populară din gura Năstodului. De George Coșbuc. Un exemplar 12 bani.
14. Banica de Bojena Némceva. Tălmăc din limba boemă de prof. Dr. Urban Iarnik. Un exemplar cu 80 bani.
15. Vlad și Catrina. Poveste de Gr. Sima și lui Ión. Un exemplar 10 bani.
16. Din bătrâni. Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima și lui Ión. Un exemplar 16 bani.
17. Pe pământul Turenilor de George Coșbuc. Un exemplar 16 bani.
18. Căldăruș. Un trei picior. Poveste franceză de Silvestru Moldovan după A. Gervais. Un exemplar 16 bani.
19. Căldăruș. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 16 bani.
20. Un petitor îndărălnic. Novellă de Björnsterne Björnson. (1856). Un exemplar 8 bani.
21. Prietenii meci Văntură-Țeară. Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 16 bani.
22. Scăpăratărea. Din povestile lui Andersen. Un exemplar 8 bani.
23. Fata Căminului din cetini. De George Coșbuc. Un exemplar 8 bani.
24. Strigoalea. Din fantasticele lui Nicolae Gogol. Un exemplar 40 bani.
25. Drama mamei. Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 20 bani.
26. Tălan unei vieți. De Björnsterne Björnson. Un exemplar 12 bani.
27. Vecinii. Din fantasticele lui Nicolae Gogol. Un exemplar 40 bani.
28. Păcală în satul lui. Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 20 bani.
29. Sgheritul. Comedie de Melișca. Un exemplar 60 bani.
30. Lumee prostilor. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 10 bani.
31. Născut-împărat. Poveste din popor de „Măgăreanu“. Un exemplar 24 bani.
32. Dina-împărăteasă și penca ei aleasă. Poveste din popor de „Măgăreanu“. Un exemplar 24 bani.
33. Fulger. Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 10 bani.
34. Epice de aur. Culegere de dascăli Ioan F. Iașar. Un exemplar 20 bani.
35. Un idil în Roșeni. Novellă de Bret Harte. Un exemplar 16 bani.
36. Baba iadului. Poveste în versuri de Ioan Meșu. Un exemplar 16 bani.
37. Prințesa fermecută. Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 20 bani.
38. Dina Măgărelelor. Poveste în versuri de Ioan Meșu. Un exemplar 24 bani.
39. Deși copiii. Poveste de Ioan Meșu. Un exemplar 20 bani.
40. O partidă în patru. De Antonia Ghileșanu. Un exemplar 24 bani.
41. Poșnezi ban de inimă. Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Traducere de domnișoara Al. și Loc. I. Romanescu. Un exemplar 40 bani.
42. Croitorul și cei trei feciori. Poveste de Ioan Meșu. Un exemplar 80 bani.
43. Mica Fădăta. De George Sand. Un exemplar 60 bani.
44. Rusalina păcurarul. Poveste de Nicolae Trămbățaș. Un exemplar 44 bani.
45. Roma invinsă. Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Traducere de I. L. Caragiale. Un exemplar 40 bani.
46. Clara Milici. Novellă de I. Turghenev. Traducere din limba rusă de Enes Hedeș. Un exemplar 60 bani.
47. O sată de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 14 bani.
48. Poezii populare. Cântecuri bătrânești. Din culegerile lui I. Pop Reteagan. Un exemplar 20 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librariilor și peste tot vânzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Se află de vânzare în librăria W. Krafft în Sibiu.

Legea veterinară

atât de mult folosite de tuturor economilor și tuturor primăriile comunale — a eșit de sub tipar în a doua ediție îndreptată și îmbogățită. Reuniunea română de agricultură din comitatul Sibiuului a îngrijit ca atât limba cât și forma cărții acesteia să fie cât se poate de potrivită, pentru-ca poporul să poată pe deplin înțelege sfaturile și îndrumările ce i-se dau cu privire la: pasapoarte, tirguri de vite, boale lipicioase și multe alte lucruri folosite. Cartea se numește:

Învățătorul Munteanu

împărtășește economilor sei cele mai de lipsă cunoștințe despre

LEGEA VETERINARĂ

(Lecuirea vitelor)

BOALELE LIPICIOASE (CONTAGIOASE)

stând cu dinșii la sfat în serile lungi de iarnă.

De

Tormay Béla.

Ediția II. revizuită — 152 pagini mari.

Cartea costă 80 bani (cu porto postal 90 bani) și se poate cumpăra dela

Reuniunea română de agricultură din comitatul Sibiuului.

„Foaia Poporului“,

este cea mai bună și mai ieftină gazetă populară.

„Foaia Poporului“

ese în fiecare Duminică, în format cuart mare, cu cuprins bogat politic-național, economic, literar, informativ etc. și cu ilustrațiuni.

Pentru-ca fiecare știutor de carte să poată abona această foaie

„Foia Poporului“

va costa numai 4 cor. pe anul întreg sau 2 cor. pe jumătate de an.

Abonamentele se fac de-adreptul sau prin mandate postale la

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu

MARGARETA MOLDOVAN.

Din tainele vieții.

29 de novelle și schițe.

Prețul 2 cor., plus 10 bani porto.

Se poate procura dela

Librăria W. Krafft.

Bine apreciată

de întreaga

presă noastră.

A apărut